

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlm II. Querelam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

S V M M A R I V M .

1. *De gestis cum Procuratore falso, seu qui mandatum non habuit, non tenetur dominus seu principialis sed ipse met Procurator conueniri potest.*
2. *In casu dubio, an Procurator mandatum habeat, praesita cautione de rato admittit potest, non tamen debet, si nihil afferat, nisi meram assertione, dicendo scilicet missum esse, seu mandatum habere.*
3. *Non opus erit cautione de rato, si mandatum Procurator per testes probare velit. Si tamen insufficient ad soluendum videatur, cautio fideiussoria exigi potest.*
4. *In gestis ab Uniuersitate v. g. Capitulo, ij, qui de Capitulo sunt, & consensum praestare debent, non possunt describi tanquam testes, vti Imola hic monet n. 3. & sumitur ex c. literis, 6. de transact.*

C A P I T U L U M II.

Querelam.

P A R A P H R A S I S .

N O T A N D V M I. *De gestis cum Procuratore falso, seu qui mandatum non habuit, non tenetur dominus, seu principialis, vti etiam habetur in l. licet, 24. C. de Procurator. l. 3. §. falsius, ff. rem ratam habere. Sed ipse met procurator conueniri potest. l. Plautius, 61. ff. de procur. & notat ibi Gl. margini. Abb. hic not. 1.*

N O T A N D V M I I. *Tametsi in casu, cum dubitatur, utrum procurator mandatum habeat ad litigandum (v. g. si sigillum instrumenti incognitum sit) praesita cautione de rato, admittatur. l. 1. C. de procur. tamen admitti haud debet, si nihil afferat, nisi meram assertione, dicendo videlicet missum esse, seu mandatum habere, vti colligitur ex hoc e. & tradit ibi ex communi Bartol. §. Secundò dicitur, contra Gl. in cit. l. i. ver. cautio, vbi non rectè ait, sem dubiam fieri, eo ipso quod procurator afferit se mandatum habere, & aduersarius id ipsum negat. Cum enim affirmanti probatio incumbat, ideo si nihil omnino proberet, non censemur dubia; cum presumptio contra illum sit.*

Cæterum in casu, quo de procuratorio mandato debitatur, si illud procurator per-

testes probare velit, admittendus est, ita ut opus non sit cauere de rato, quia nihilominus obligabitur aduersario, si refellerit: Quod si autem procurator sufficiente vi deatur ad soluendum, tum cautio fideiussoria exigi potest. Vide Gl. hic ver. portitoribus, Bartol. cit. l. Abb. hic n. 5.

N O T A N D V M III. *In gestis ab Uniuersitate, v. g. Capitulo, ij, qui de Capitulo sunt, & auctoritatem seu consensum praestare debent, non possunt describi tanquam testes, vti Imola hic monet n. 3. & sumitur ex c. literis, 6. de transact.*

C A P I T U L U M II.

Querelam.

P A R A P H R A S I S .

Inter Episcopum Sabinensem, & Antonium Clericum controuersia erat, quam Pontifex Vigornensi Episcopo commiserat: Is citauit Antonium, qui tunc ob infirmitatem accedere non potuit: eamque excusationem suam per missos ad Episcopum probare paratus erat. Sed hoc non obstante, Episcopus Vigornensis dictum Clericum in expensis condemnauit, propterea quod ad terminum constitutum non adiunxit. Postea vero Papa Alexander III. eundem à sententia hac absoluendum esse dixit: quia citatus ad iudicium in causa gravi, si ipse met venire nequeat, inuitus cogi non possit, ut procuratorem mittat.

S V M M A R I V M .

1. *Infirmus graviter habet iustum causam non veniendo ad iudicium; nec tenetur mittere Procuratorem, si causa gravis & ardua sit.*
2. *Sententia contra absentem, velut contumacem, lata ipso iure irrita est, si uideatur constet, vel probata est iusta absentia eiusa; valet autem, si eidem non constet de impedimento, vel probabilitate.*

- babiliter id ignoret; debet tamen, petitia restitutione in integrum, rescindi.
3. Si impedimentum perpetuum, aut diu sit duraturum, nec causa differri queat, mitendum est Procurator.

NO T A N D V M Vn. Infirmitate graui detentus, habet iustam causam non veniendi ad iudicium: Neque tenetur Procuratorem mittere, si causa graui seu ardua sit. Vide l. 2. §. 1. ff. si quis cautionibus, & l. quæsitum, 6o. ff. de re iudic. Innocent, hic n. 1.

- Quæstio est: An mero iure valida sit sententia contra absentem, veluti contumacem lata, si iustum non veniendi impedimentum habuit. Respondeo, cùm Gl. margin. in cit. l. quæsitum, Abbate hic n. 4. Vel Iudici constat seu probata est iusta absentia causa, tum ipso iure irrita est sententia, cit. l. quæsitum. Vel non constat Iudici de impedimento, sed probabiliter ignorat: tum valet sententia condemnatoria, debet tamen, petitia restitutione in integrum, rescindi, argum. c. ex literis, de in integr. restitutione,
3. Cæterum, si impedimentum perpetuum sit, aut diu duraturum, & causa differri nequeat, tunc impeditus procuratorem mittere debet, vti docet Gl. in c. cùm delicti, 6. de dolo & contumacia, Bartol. in l. 1. ff. de diuers. & temporal. præscript. Abb, hic n. 7.

CAPITVLVM III,

Ex insinuatione.

P A R A P H R A S I S.

Cùm inter Archidiaconum Sagensem & Magistrum Gasparem controuersia super præbenda mota esset, Archidiaconus præsentibus duobus clericis Procuratori suo inhibuit, ne mandato, seu instrumento suo procuratorio vteretur: Sed ipse, spreta ea inhibitione seu reuocatione, nihilominus litigauit, & contra se latam

sententiam reportauit. Accidit autem, vt vnum ex duobus clericis, qui de reuocatione ista testari deberet, vitâ excederet. Hoc in casu mandat Clemens III, vt recepto iuramento tûm à clero superflite, tûm ab ipso Archidiacono, præbenda illa, non obstante sententia priuslati, eidem restituatur; dummodo canonico aliud non obstat impedimentum: Facta autem restituzione, si idem Archidiaconus institutionem suam probauerit, tunc earata permanere, remota appellatione, debet,

S V M M A R I U M,

1. Procurator, etiam per instrumentum institutus, solis verbis seu scripturâ reuocari potest, reuocatio autem si factatur getur à Procuratore, per duos testes probari debet.
2. Vnus testis facit semiplenam probationem, ita vt in causa non criminali, nec famosa, aut valde ardua iuramentum quandoque deferri possit ad integrâ probationis complementum.
3. Spoliatus à Iudice per sententiam nullam, potest petere restitutionem; restituenda etiam est ei possessio, antequam de proprietate rei cognoscatur.
4. Restitui tamen non debet, si obstat canonico impedimentum.
5. Si possessori resistit ius commune, tenetur ostendere titulum possessioñis sua.
6. Literas papales impletans ad beneficium, tanquam de iure vacans, quidam factò possidetur, debet ostendere nullitatem.

NO T A N D V M I. Procurator, eti per literas seu instrumentum constitutus, potest solis verbis, sine scriptura reuocari. Necesse tamen est, vt reuocatio proberet, v. g. per duos testes, si eam factam esse Procurator neget.

NO T A N D V M II. Vnus testis in iudicio facit probationem semiplenam; adeo vt in causa non criminali, nec famosa, aut valde ardua, iuramentum à Iudice quandoque